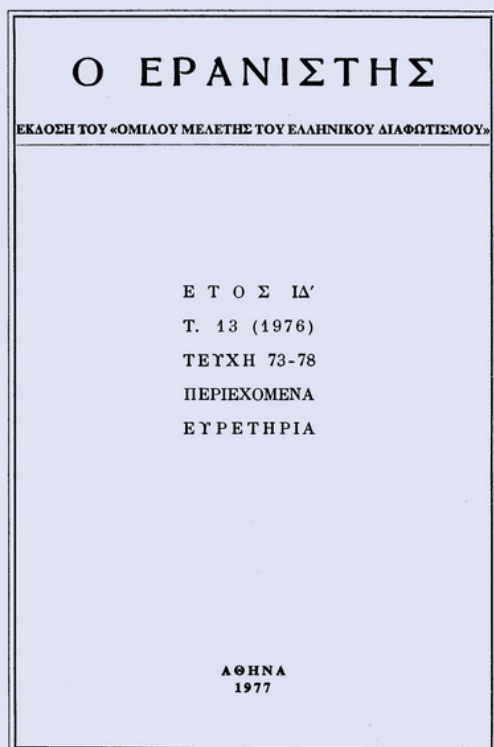

The Gleaner

Vol 13 (1976)

Ein unbekannter griechischer Lobgesang aus dem Jahre 1836

Ödön Fűves

doi: [10.12681/er.9161](https://doi.org/10.12681/er.9161)

Copyright © 2016, Ödön Fűves

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Fűves, Ödön. (2016). Ein unbekannter griechischer Lobgesang aus dem Jahre 1836. *The Gleaner*, 13, 244–246.
<https://doi.org/10.12681/er.9161>

EIN UNBEKANNTER
GRIECHISCHER LOBGESANG AUS DEM JAHRE 1836

Wie sich die Griechen in Ungarn für die Ereignisse in dem von der türkischen Herrschaft befreiten Griechenland interessiert hatten, fand ich dafür vor kurzem einen Beweis in der Universitäts-Bibliothek zu Budapest auf. Der erste König von Griechenland, der junge Otto wurde im Jahre 1836 von seinem Vater, Ludwig I., dem König von Bayern besucht. Als er aus Griechenland nach Hause zurückgekehrt war, schrieb ein unbekannter Kanzlist eines Artillerie-Batallions der österreichischungarischen Armee, Michael Georgiewitz einen griechischen Lobgesang, der im Jahre 1836 in Buda gedruckt wurde. Im folgenden wird dieses unbekannte Gedicht in originaler Rechtschreibung veröffentlicht.

Ödön Füves

ΛΟΥΔΟΒΙΚΩ
τῷ Κραταιωτάτῳ καὶ Θεοφρουρήτῳ
ΒΑΒΑΡΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙ
ΕΥΦΗΜΙΟΝ
τῆς ἐξ ἑλλάδος οἴκαδε ἐπανακάμψεως τῆς
Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.
Ἐν ἐδαφιαίᾳ τῇ προσκύνῃσει
πρὸ τοῦ
ΜΙΧΑΗΛ ΓΕΩΡΓΙΕΒΙΤΖ
τοῦ καὶ ἐν Κ.Β. Αὐστριακῷ τῶν πυροβολικῶν ὄντι τάγματι γραμματέως.
Ἐν Βούδᾳ
Ἐν τῇ Βασιλικῇ τοῦ Πανδιδακτῆριου Τυπογραφίᾳ 1836.

Δεῦτε Βαβαρίας τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἐρασταί!
Πλέξατε στεφάνων πλήθη, δεῦτε ἐγκωμιασταί!
Καὶ κροτήσατε τὰς χεῖρας ΛΟΥΔΟΒΙΚΩ ἐν χαρᾷ
καὶ ἡ ψυχὴ σας ἀενάως εὐφροσύνην ἄς σκιρτᾷ.
Ἐπανῆλθεν ἐξ ἑλλάδος ὁ πατήρ σας Βασιλεὺς
Μοῦσαι, ψάλλατε τοὺς ὕμνους, κροῦξον λύραν ὁ Ὀρφεύς.

Ἦχησον καὶ σὺ Βαλχάλλα, δῶμα τὸ ἥρωικόν!
Ὑψωσον τῷ Βασιλεῖ σου ὕμνον τὸν Βασιλικόν
Ποσειδῶν, Θησεῦ κ' Ἀθῆνη τῆς Ἑλλάδος χορηγοί
ΛΟΥΔΟΒΙΚΩ τὰ βραβεῖα δώσατε τὰ χρυσαυγή.
Μόλις γὰρ ὅπου κατῆλθεν, ἔλαμψεν ἑλλάδος γῆ,
ἔλαμψε καὶ φῶς τὸ μέγα κ' ἡ εὐκταία χαρὰυγῆ.

Θαλασσιῶν δὲν ἐφοβήθη κλύδωνας ἀμφιρεπεῖς,
οὐδὲ δυσμενῶν τὰ στίφη, ἀρετὴν θωρακωθεῖς.
ἰδέων τὰς ἐταιρείας καὶ ἀγνοίας συμπλοκάς
κατεσκόρπισε πανσόφως μ' εὐταξίας ἀρετάς.
Ὡς ἀπόλλων ἐκτροπώσας φαντασίων τοὺς καπνοὺς
ἐδιέλαμψεν ἐνδόξως ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ μέγας Νοῦς.

Ὡσὰν ἄλλος μέγας Ἀτλας, καὶ ὡς ἡγεμῶν σοφῶς
ὑψώσεν ἐλλάδος θρόνον, κ' Ὁθωνα πανευκλεῶς.
ἔπηγξε κ' εἰς τῶν ἐλλήνων τὰς καρδίας ἀρετὴν,
φήμην, δόξαν, θεῖον κλέος, κ' εὐλογίαν τὴν σεπτὴν.
Χαῖρε λοιπὸν ΛΟΥΔΟΒΙΚΕ Βαβαρίας ἡ κρήπις
Σὺ πατὴρ Βασιλευόντων τῆς ἐλλάδος θείας γῆς !

Εἰς ἐσένα τὰς ἐλπίδας ἀνετίθησιν Λαοί,
Καὶ τὰ σμήνη τῶν Ἑρώων καὶ ἐλλάδος οἱ θεοὶ
τῶν εὐχῶν δὲ τὰς σημαίας καὶ σκοποὺς τῶν συνετῶν

ἐξερέωσας σοφία, ὡς καθρέπτῃς ἀρετῶν.
Μόνη σου ἡ παρουσία, φαίνεται ἀναφανδόν,
κατεγλύκαναν τὰ πάντα καὶ Ἑλλάδος τὸν Λαόν.

Ἄς κρύφθῃ τοῦ Δημοσθένος τῶν ρητόρων κορώνις
Ἐνα ῥῆμα ἐδικόν σου ! κ' ἔπαυσεν ἡ καταιγίς.
Ἑρακλέα καὶ Θησέα ὑπερέβεις βαθμηδόν
ἡ Εὐρώπη τὸ κηρύττει, κ' ὅλοι ὁμοθημαδόν.
Αἱ Ἀθῆναι θὰ ὑμῶσιν αἰωνίως κ' ἐκφανῶς
τὴν σεπτὴν σου παρουσίαν, ὅσον ζεῖ κ' ὁ οὐρανός.

Ἐδαφος τῆς Ἀρκαδίας πλέον ἄρχισε ν' ἀνθῇ,
καὶ Ἑλλάδος Λόγγοι, δάση ἀφθονίᾳ παμπληθεῖ.
Οἱ ποιμένες στὸν αὐλὸν τοὺς ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΝ θὰ λαλλοῦν
κ' οἱ σοφοί, κ' ὅλοι ἐν γένει οἰκιστὴν τοὺς Σὲ καλοῦν
Ὁρεάδες καὶ δρύαδες ἁρμονίαν συμφωνοῦν,
Καὶ Ἑλλάδος τὰ στοιχεῖα πάντοτε θὰ Σὲ ὑμνοῦν.

Βασιλέων Μέγα δόγμα κλέος τὸ διαφεγγές
Συναστέφθῃ μὲ Ἐσένα τοῦ φωτός τὸ διαυγές
ὡς γὰρ καὶ πρὸς τοὺς ἀστέρας ἥλιος ὁ φαινός
ἀντιδίδει φῶς τὸ μέγα, γαληνεῖ κ' ὁ οὐρανός.
Οὕτως καὶ πρὸς τῶν ἀνθρώπων ἀρέτας τὰς μερικῶς
λάμπει Ἑγεμόνων Χάρις λόγος, νοῦς βασιλικῶς.

Ἐστεμμένος τῆς Παλλάδος δῶρα θεῖα τὰ λαμπρὰ
φέρεις κόσμου καὶ Ἑλλάδος στέφη τὰ ἐπαινετά,
Σὺ γὰρ ἐν τῇ γενεᾷ σου ἐδοξάσθης ἔτι ζῶν
καὶ ἡ δόξα σου θὰ λάμπει αἰωνίως Ἑγεμών.

Ἐπὶ πέρατα περάτων τ' ὄνομά σου ἀντηχεῖ
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ, μέγας ἄναξ, Βαβαρίας ἡ εὐχή.

Τοῦ υἱοῦ σου θεῖον θρόνον κατεκόσμησας κλεινῶς
Μὲ τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη ΛΟΥΔΟΒΙΚΕ φαεινῶς.
Ὡς δ' ἀντίτυπον πατρός του καὶ ὁ Ὅθων εὐκλέης
θέλει λάμπει ἐν ἐλλάδι, Βασιλεὺς περικαλλής
Δέξου γοῦν Μουσῶν τοὺς ὕμνους κάθε γένους τῶν βροτῶν!
Χαῖρε δὲ παγχαρμυσύνως κλέος, κάλλος ἀρετῶν!